



اختلاف در تاریخ بهره برداری عملی وعدم قابلیت طرح در هیأت ماده 243- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: ساری	موضوع
---	-------

شماره: 8996/201

تاریخ: 25/10/1381

پیوست:

شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 18/12/80-1349

مربوط به مالیات: بر درآمد اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: 76-75-74

شماره حوزه مالیاتی: 322

شماره سر ممیزی مالیاتی: 32

اداره: امور مالیاتی ساری

تاریخ ابلاغ رأی: 11/1/81

شماره وتاریخ ثبت شکایت: 11/2/81-4/30-933

خلاصه واخواهی: مبداء استفاده مودی از معافیت مالیاتی موضوع ماده 132 اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 7/2/71 تاریخ بهره برداری واقعی شرکت، دی ماه 1368 می باشد نه دی ماه 1372، شرکت برابر یادداشت 1- 10 همراه صورتهای مالی منتهی به 31/6/72 بهره برداری رسمی شرکت را دی ماه 1368 اعلام نموده است. شرکت از سال مالی منتهی به 31/6/69 اقدام به مستهلک نمودن هزینه های قبل از بهره برداری نموده که این امر بنا به مفاد بند 4 ماده 149 قانون مالیاتهای مستقیم حاکی از شروع بهره برداری از دی ماه 68 می باشد وضعیت، تعداد وحساب تولید شرکت نیز حاکی از شروع بهره برداری از قبیل از دی ماه 1372 می باشد. با توجه به موارد فوق و همچنین با استناد به قراین و دلایل مشروحه، این ممیز کلی شروع بهره برداری عملی و واقعی شرکت فوق را از تاریخ دی ماه سال 1368 اعلام نموده و شروع استفاده از معافیت موضوع ماده 132 نیز از همین تاریخ می داند ضمنا مالیات سنوات مورد رسیدگی حسب مورد به موجب آراء شورای عالی مالیاتی و هیئت های حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم قطعی گردیده و مودی مالیاتهای متعلقه را نیز پرداخت نموده است. بنابراین اصلا موضوع قابل طرح در هیئت های حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 243 قانون مالیاتهای مستقیم نبوده است ضمنا هیئت موضوع ماده 243 در رأی صادره کلیه مالیاتهای پرداختی مودی را قابل استرداد دانسته است این در حالی است که اعتراض مودی صرفا در رابطه با استرداد مالیاتهای بخش معاف (فعالیت مندرج در پرونده بهره برداری) بوده است و شرکت در سالهای یاد شده فعالیتهای غیر معاف (غیر عملیاتی) نیز داشته است.

درخواست رسیدگی دارد.

رأی: شعبه پنجم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه رسیده و پس از بررسی محتویات پرونده های مالیاتی به شرح آتی اعلام رأی می نماید:

اولا- طبق مفاد ماده 242 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه های بعدی آن، موارد استرداد مالیات منحصر به دو حالت، وقوع اشتباه در محاسبه مالیات ویا قابل استرداد بودن مالیاتها به شرح احکام مصرح در همین قانون (مواد 72-87-159) وغیره که صراحتا استرداد مالیات در هر یک پیش بینی شده) می باشد، لذا پرداخت مالیات بابت دوره عمل سنواتی که شمول یا عدم شمول ماده 132 قانون موصوف نسبت به آنها محل اختلاف است از مصادیق ماده 242 وبه تبع آن ماده 243 مورد بحث نمی باشد وبه این ترتیب موضوع اختلاف اخیرالذکر قابل طرح و رسیدگی در هیأت موضوع ماده 243 مزبور نبوده است.

ثانیا- اعضاء اکثریت هیأت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 243، با استناد به دادنامه شماره 251 مورخ 16/3/79 شعبه پنجم تجدید نظر دیوان محترم عدالت اداری مبنی بر تأیید دادنامه بدوی شماره 2383 مورخ 3/12/78 شعبه ششم دیوان محترم عدالت اداری، و همچنین رأی شماره 602 مورخ 14/7/1380 هیأت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون یاد شده حکم به استرداد مالیات سنوات عملکرد 75-74 و 76 مودی داده است. در حالی که دادنامه ها و رأی فوق الذکر بنا به صراحت متن آنها، صرفا مبتنی بر رفع تعرض نسبت به مالیات عملکرد سال منتهی به 31/6/73 می باشد و به موجب سوابق امر تاکنون رأیی از شعب دیوان محترم عدالت اداری درباره مالیات سایر سنوات مودی مشاهده نگردیده.

ثالثا- اعضاء اکثریت در رأی مورد واخواهی نسبت به درآمدهای غیر معاف مودی رسیدگی و اظهارنظری به عمل نیاورده

است.  
بنا به دلایل فوق رأی اکثریت هیأت حل اختلاف مالیاتی (مورد واخواهی) قابل تنفیذ نبوده و به آن ایراد وارد است و شعبه ضمن نقص آن پرونده را به هیأت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون پیش گفته احاله می نماید.

محمد علی سعیدزاده  
محمد علی تراب زاده  
غلامحسین مختاری



<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب